

RDEČI

PRAPOR

Izhaja vsako sredo in soboto.

Uredništvo in uprava lista je v Ljubljani, Krekov trg št. 10.

„RDEČI PRAPOR“ velja v Jugoslaviji mesečno 8 K; v zasedenem ozemlju (Primorju) četrtletno 9 ltr, v Avstriji, Češkoslovaški, Madžarski in Nemčiji četrtletno 36 igsl. K; v Ameriki polletno 1 dolar.

GLASILO KOMUNISTIČNE STRANKE JUGOSLAVIJE

Romunistična Stranka Jugoslavije

sklicuje

volilni shod

ki se vrši

v nedeljo, 31. t. m. ob 10. uri dop.

pred Delavskim Domom

Turjaški trg 2.

Poročajo sodrugi: Žorga M., Fabjančič, Lemež in delegati iz dežele.

Delavci, ročni in duševni, zasebni in javni uradniki in vsi, ki ste zatirani od sedanjega družabnega reda, prihitite na shod svoje stranke!

Konferenca kranjskega volilnega okrožja

se vrši v nedeljo 31. oktobra ob

8. uri zjutraj

in ne ob 10. uri kot je bilo naznanjeno

v Delavskem domu, Turjaški trg 2.

Dolžnost vseh organizacij in zaupnikov je, da se polnoštevilno udeleže konference.

Konferenca štajerskega volilnega okrožja

se vrši v ponedeljek, dne 1. novembra v Trbovljah, ob 9. uri popoldne pri Fortiju.

V soboto ob pol 8. uri zvečer se vrši v Delavskem Domu konferenca

zaupnikov in članov ljubljanske krajevne politične organizacije.

Razpravljalo se bo med drugim o postavitvi kandidatne liste za Ljubljano.

Vstop dovoljen samo proti legitimaciji Komunistične Stranke.

Politična šola v Ljubljani.

se odpre v četrtek, dne 4. novembra ob 8. uri zvečer v Delavskem domu, Turjaški trg 2. Predaval bode Lemež. Vpisovanje pri prvi uri. Opozarjamo sodrugi, da se politične šole udeleže in se pravočasno oglasijo.

Iz upravnistva.

Vsem cenj. naročnikom. Danes so priložene pošne položnice. Vse one, katerim je potekla naročnina, ali kateri imajo doplačati, ker so zaostali, prosimo da nemudoma pošljejo naročnino. Nadalje prosimo vse one, katerim smo pošiljali list na ogled, da si ga naroče. Vse one naročnike izven Slovenije prosimo, da nam pošljejo naročnino po poštni nakaznici na upravo »Rdeči Prapor«, Ljubljana Krekov trg 10. Vse vnanje kolporterje in raznašalce »Rdečega Praporja« prosimo, da nam čim prej odpošljejo obračune do konca meseca oktobra.

Upravištvo.

Mogočni napredek komunizma v Nemčiji.

(Kongres neodvisne soc. stranke v Halle.)

Na stranknem kongresu nemške neodvisne socialdemokratske stranke v Halle je bil z 237 proti 156 glasovom sprejet predlog Däumiga in Stöckerja, po katerem kongres sprejme pogoje za vstop v Tretjo Komunistično Internacijo. Nato so desničarji na poziv Crispiana zapustili dvorano.

Tedaj je predsednik izvrševalnega odbora Tretje Internacije Zinovjev pozdravil zborovalce v imenu Komunistične Internacije. Predlagal je, da stranka pošlje svojega zastopnika v Komunistično Internacijo. Izvoljen je bil Adolf Hauptmann, ki se tekom treh tednov poda v Moskvo.

Socialdemokratsko centrumaštvo v Nemčiji je doživelo popoln polom. Nova ujedinjena Komunistična Stranka Nemčije postaja centralna stranka milijonskih delavskih mas Nemčije in stopa v prvo vrsto borcev za zmago svetovne proletarske revolucije.

Proletariat Nemčije je postopoma zavrgel socialpatriotizem in socialdemokratsko centrumaštvo in se izjavil z nepopisnim navdušenjem za bojne metode in cilje komunizma. Neodvisna socialdemokratska stranka Nemčije, ena najmočnejših proletarskih strank celega sveta, stranka, ki si je po štirih letih obstoja pridobila pet milijonov glasov, se staplja z že obstoječo Komunistično stranko v enotno Komunistično Stranko Nemčije, ki na ta način dobi največji pomen v svetovnem revolucionarnem proletarskem gibanju.

To je zgodovinski dogodek, ki bo imel velikanske posledice za komunistično revolucijo vseh dežel. Predvsem bo imelo dejstvo, da se je najmočnejša proletarska stranka Nemčije odločila za Komunistično Internacijo, odločilen vpliv na razvoj proletarskega gibanja v sami Nemčiji. Doslej je igrala nemška

neodvisna stranka dvolično vlogo moštica med revolucijo in protirevolucijo. Odslej bo cinganja v proletarski politiki konec. Imeli bomo dva različna oddelka: na eni strani silne množice rdečega proletarijata pod zastavo Komunistične Stranke in Internacije, pripravljajoče se z vso verno in vztrajnostjo na bližnjo revolucijo, na drugi strani vsi protirevolucionarni, meščanski in malomeščanski elementi. Vsi omahljivci, pomeščanjeni sloji, birokracija iz vrst proletarijata se bodo odslej zbirali pod žoltim banderom socialdemokratske stranke morilca Noskeja, v katero bodo brez dvoma v kratkem času vstopili izdajalci Hilferding, Kautsky, Crispian itd., desničarji neodvisne socialdemokratske stranke. Vsi zdravi, razredno zavedni, pošteni in revolucionarni proletarci pa bodo korakali pod rdečo zastavo Komunistične Internacije na pot svetovne revolucije za zmago komunizma nad kapitalizmom. Mostiček med obema taboroma se je podrl.

Kongres v Halle bo imel skorajšnji vpliv na razvoj socialne demokracije v Avstriji. Njena levica se bo odcepila od Rennerjevih desničarjev, katerih dveletna politika je pripeljala do zmage črne reakcije pri volitvah, in se spojila s komunisti. Tudi v Avstriji se bo položaj razbistril in revolucija bo storila velik korak naprej.

V Franciji, Italiji in Angliji bo korak nemških neodvisnih socialistov mogočno odmeval in pospešil formacijo in utrditev komunističnih strank. Obračun z reformisti, izdajalci proletarijata, s socialpatrijoti bo napredoval po bliskovo.

Nedogledne so posledice te velikanske komunistične zmage v Nemčiji. Nemčija zopet stopa na čelo socializma. Komunizem zmaguje v srcu Evrope. Vrata svetovni socialni revoluciji zatiranih delavskih in kmečkih množic se odpirajo z mogočno roko.

Velike volilne zmage Komunistične Stranke v Srbiji.

Beograd, 25. okt. Pri ponovnih občinskih volitvah v Nišu je dobila naša stranka 1296 glasov, demokracija pa 596 glasov.

V Skoplju je dobila pri ponovnih občinskih volitvah naša Komunistična Stranka 400 glasov več kakor vse druge stranke skupaj. Pri prvih volitvah je naša stranka bila v manjšini, sedaj pa je zmagala z ogromno večino. Komunizem v Srbiji napreduje z mogočnimi koraki. »Naprej« se pa lahko tolaži, kakor hoče. Kogar je usoda hotela pogubiti, ga je udarila s slepoto.

Hinavščina.

(Volilni oklic slov. ljudske stranke.)

Da lazijo okrog tatovi in roparji in krajejo ljudsko premoženje, tega si nihče več ne upa tajiti. Celo tatovi sami priznajo, da nekdo kraje. Vendar nočejo skesano pripoznati, da so oni tisti tatovi in roparji, temveč vsak od njih se hitro preobleče v pošteno suknjo, si pobarva lase, natakne, oziroma obrije brke in brado, da ga ni več spoznati in pokaže na moža, s katerim sta skupaj kradla in ropala (tudi ta se je preoblekel in za silo prenaresil) in vpije z visokim glasom: »Primita tatu!« Drugemu tatu se ta nesolidarnost zastudi, v sveto jezo ga spravi dejstvo, da ga izdaja človek, ki je z njim dolgo let skupaj pošteno kradel, ropal in moral, pa zavpije tudi on in pokaže s prstom na prvega tatu: »Tega primite! Ta je pravi tat!« ali pa pokaže na farovž, rekoč: »Tat je skrit v farovžu.«

Tako se je vnel hud prepir med tatovi. Ubogi ljudje pa ne vedo, koga bi prijeli. Med tem časom so namreč prišli še trije možje zraven, ki se trgajo in lasajo med seboj in vsak od njih vpije ter kaže eden na drugega: »Ti si tat in tolovaj, jaz pa sem pošten človek!«

Ljudje se več ne spoznajo na položaj in nekateri že obračajo hrbet in hočejo oditi, rekoč: »Kdo bo med temi petimi spoznal pravega tatu?«

Tedaj pa pristopi neki delavec in pravi: »Primimo vseh pet! Jaz sem prepričan, da so vsi skupaj roparji in tatovi! Vsaj imajo vsi polne žepe in bisage! In tudi med seboj se dobro poznajo! Vsi skupaj so kradli, ropali in morili!«

Ljudje še niso bili skozi prepričani.

Tedaj pa se je zgodilo tole: Naenkrat nekdo od navzočih zgrabi enega od tatov za roko in zavpije: »denarnico sem!« Med splošnim prepirom mu je namreč tat segel v žep in izmaknil denarnico. Hitro pretipljejo še drugi navzoči svoje žepe in izkazalo se je, da manjka celih 10 denarnic. Ljudje zgrabijo onih pet možakarjev in po kratki žepni preiskavi se je našlo pri njih skritih vseh 10 denarnic. In sicer tako-le: pri onih dveh, ki sta se najprej prepirala, so se našle pri vsakem po 3 debele in polne denarnice, pri dveh, ki sta prišla pozneje, sta se našli pri vsakem po 2 vkradeni denarnici. Zadnjega, ki je bil še najmanj izurjen v tatvini in je takorekoč še hodil v tatovsko šolo, je pa, kakor rečeno, lastnik denarnico takoj prijel, ko mu je segel v žep.

K tej zgodbi moramo omeniti, da se je pri vseh petih tatovih našlo po žepih in bisagah polno nakradenega denarja in blaga, tudi se je izkazalo, da imajo vsi večje ali manjše krvave lise na rokah (kajti razen s tatvino so se bavili tudi z umori), na njihovih domih pa so našli polne zaloge blaga in denarja, pokradenega v celi dotični deželi. Pri enem se je našlo več, pri drugem manj, pri vseh pa jako veliko. To se da razlagati tako: eni teh tatov so bili že stare tatinske rodovine in so že od mladih nog kradli, zato so si tekom let pridobili veliko spretnost, nekateri pa so v mladosti lepo živeli in so bili od krepstne rodovine. Pozneje pa so zašli v tatinsko družbo in ko so uvideli, da tatvina nese, so se tudi oni lotili te obrti. Eni so bili bolj talentirani in so prej začeli krasti, drugi pa so se šele učili. Volja za tatvino pa je bila pri vseh popolna.

Še to moramo povedati: Ko so ljudje zvezali tistih pet tatov, so se hoteli zahvaliti onemu delavcu, ki je prišel na pravo misel ter so ga vprašali: »Kdo si in odkod si doma?«

Delavec je dejal: »Ime mi je komunist, doma pa sem na celem svetu« in je odšel.

Ta zgodba se je zgodila nekoč v jutrovi deželi. Dandanes pa se godi tudi pri nas na Slovenskem.

Na njo se nehote spomni človek, ko bere razne volilne oklice naših peterih meščanskih strank: liberalcev (demokratov), klerikalcev (slovenske ljudske stranke), socijalpatrijotov (soc. demokr.), narodnih socijalistov in samostojnih komandantov.

Zadnjič smo pogledali pod plašč liberalnih bankirjev in samostojnih poveljnikov nad kmeti, danes pa pustimo, naj odlože svoja oblačila klerikalni gospodje, da vidimo, če imajo čisto kožo, ali pa če so polni gnojnih mozolov in bradavic.

»Slovenec« od 26. okt. je prinesel oklic pod mogočnim naslovom »Slovensko ljudstvo!« kjer se prilizuje v enaki meri vsem družabnim slojem v Sloveniji, revnim in bogatim. Njihovo srce in žep je na strani bogatih, njihove prazne besede pa so na strani revnih, ki so večina volilcev. Kajti te je treba pridobiti, da bodo 28. novembra volili klerikalce, potem pa se jih vrže za plot, kakor vedno. Kakor vse druge meščanske stranke, poznajo tudi naši klerikalci revno in delavno ljudstvo samo za časa volitev.

Človek osupne nad neverjetno predrznostjo in hinavščino naših klerikalcev, ki se norčujejo naravnost iz celega ljudstva! Njihov volilni oklic je napisan tako, kakor da naši klerikalci ne bi bili sedeli cel čas, odkar se je ustanovilo kraljestvo SHS, v parlamentu, v belgrajski in ljubljanski vladi, kakor da ne bi bili soodgovorni za vse neštivilne zločine, ki so se zgodili nad našim ljudstvom. Ti ljudje imajo drzno čelo, da vpijejo nad valutno preuredbo, draginjo, davki, carino, militarizmom, polomom na Koroškem, zatiranjem kmeta in delavca, verižništvom, z eno besedo, na vse nepregledne grozote, katere so oni sami skupaj z drugimi meščanskimi strankami zakrivali.

Ubogi naš kmet, ubogi delavec, če bo še enkrat sedel na klerikalni lim, ki je podoben medu, v resnici pa ni nič drugega, kakor lim za muhe, ki na njem žalostno poginejo. Klerikalci so skupaj z liberalci dve leti vladali nad to državo. Ničesar se ni zgodilo brez njihove vednosti in volje. Sedaj pa vplijejo: primite tatu! Moraš se spomniti na tisto povest o petih tatovih!

Vendar pa se dajo skozi jezuitsko zaviti manifest dognati sledeče resnice:

1. O republiki ne povedo nobene besede, so torej, kakor sploh klerikalci, za monarhijo, (za katero dinastijo, tudi ne povedo).

2. So za vojske in prelivanje krvi, kajti oni pravijo, da ne bodo prej mirovali, dokler ne bo združen ves slovenski narod. Le pripravi se, slovenski fant in mož, da v kratkem vzameš

puško v roke in se pojdeš klat z Lahi in Nemci!

3. So za ohranitev sedanjega družabnega reda, kajti sami povedo, da jamčijo privatno last in da so proti razrednemu boju. Torej vse naj ostane pri starem!

To in še par drugih reči sami pripoznajo v svojem volilnem oklicu. Ker pa jih naše ljudstvo pozna že dolgo vrsto let in je skusilo njihove dobrote med vojno (hujskanje na vojno, vojna posojila, denuncijantstvo, vdanost habsburški monarhiji, rekvizicije itd.) in ker jih je zlasti do dobrega spoznalo v »svobodni« Jugoslaviji, ve, da so oni še za te-le stvari:

1. Za vlado duhovnov, veleposesnikov, bankirjev, tovarnarjev nad kmetom, delavcem in malim producentom.

2. Za prosto trgovino, to se pravi, za neomejeno ropanje in odiranje delavcev, kmetov, uradnikov, inteligentov in malih obrtnikov.

3. Proti brezplačni razlastitvi velikih posestev.

4. Za reakcijo v Evropi, za boj proti delavsko-kmečki sovjetski Rusiji. Njihov vzor je ogrski razbojnik in »kristjan« Horthy.

5. Proti sovjetski republiki, proti državi delavcev in kmetov, za državo bogatašev in neomejeno izkoriščanje delavnega ljudstva na deželi in v mestih.

Ljudstvo bo sodilo, ali hoče, da se izvršujejo ti programi meščanskih strank še v naprej, ali pa naj končno nastopi oblast delavnega ljudstva v znaku komunizma.

Orjaški boj angleškega in italijanskega proletarijata.

Kapitalistična Evropa se v temeljih maja. Na Nemškem so množice neodvisne socijalistične stranke pristopile h komunistični internaciji, na Angleskem se razširja orjaški štrajk rudarjev, ki poteguje za seboj ogromne množice drugih delavcev, v Italiji so razredni boji privedli do tega, da meščanski časopisi ne znajo drugega izhoda za Italijo razven vojaške ali rdeče diktature.

Dočim pomeni priključitev nemških nezavisnih, te velike revolucionarne proletarske stranke, k tretji internacionali začetek nove dobe v revolucionarnem boju za uničenje kapitalizma, se nahajajo danes delavne množice v Angliji in Italiji v sodbonosno težkih bojih s kapitalizmom in vladajočim razredom. Štrajk angleških rudarjev je

dogodek, katerega sodbonosne posledice se ne morejo izmeriti.

Štrajk angleških rudarskih delavcev je izbruhnil kljub volji birokratskih voditeljev strokovnih organizacij, ki so zadržavali izbruh štrajka toliko časa, dokler so se mogli upirati navalu množic. Toda revolucionarno razpoloženje množic je bilo močnejše od omahljivosti voditeljev. Štrajk je izbruhnil z neverjetno elementarno silo. Na en mah je prenehalo vsako delo v vseh rudnikih Velike Britanije. Nad milijon rudarskih delavcev je zapustilo delo in črne množice so prodrle na površino zemlje, da se bojujejo za veliki ideal: za nacionalizacijo rudnikov.

Nacionalizacija rudnikov je tisto, za kar se borijo angleški rudarji, nikakor pa ne za povišanje dnevnic in zmanjšanje delovnega časa. Ta dva zadnja pogoja, ki naj onemogočita zasebnim posestnikom rudnikov, grabiti še večje dobičke, sta postavljena zaradi tega, da bo potreba nacionalizacije bolj očitna. Cilj štrajka je torej socijalno političen.

Zastoj dela v rudnikih Anglije je takoj izzval zastoj celega angleškega industrijskega proizvoda. Veliko in veliko tvornic je ustavilo delo, ladje počivajo v pristaniščih, celo gibanje vojne brodovja je otežkočeno. Izvoz premoga iz Angleškega je prepovedan in s tem sta težko zadeti dve deželi, ki potrebujejo uvoza premoga iz Angleške: Francoska in Italija.

Štrajk rudarjev, ki je povzročil ta ogromni zastoj v gospodarskem življenju Anglije, vodi na ulice vsaki dan večje množice delavcev vseh kategorij. Obseg gibanja se vedno večja, s tem pa se socijalna kriza vedno poostreje, s tem postaja ta orjaški boj med delom in kapitalom vse ogorčenejši in sodbonosnejši.

Po zadnjih vesteh je sedaj popolnoma gotovo, da bode gibanje zaseglo tudi železničarje, katerih generalni štrajk je še vsem v živem spominu. Železničarji bodo stopili solidarni v štrajk v služaju, če tedaj vlada ne prične pogajanj z rudarji. Toda poleg tega so predstavitelji Trade-uniona podali ultimatum angleški vladi, da ugodi rudarjem tekom 24 ur, drugače bodo vse delavske strokovne organizacije stopile v generalni štrajk.

Delavci rudarji morejo zdržati 15 dni brez pomoči drugih kategorij. Vendar je solidarnost angleških množic tako velika, da druge kategorije nočejo čakati, da rudarji izčrpajo svoje sile in da jim šele takrat pridejo na pomoč, temveč vsi hitijo s svojim popolnim sodelovanjem v začetku boja omogočiti zmago svojim sodrugom. S tem da stopijo tudi

v generalni štrajk prve dni rudarskega štrajka se izjavljajo angl. železničarji ne samo kot štrajkari iz solidarnosti temveč kot enaki udeleženci v velikem socijalnem gibanju. Njihova zahteva je istovetna z zahtevo rudarjev: Nacionalizacija železnic.

Železničarji se niso dali zapeljati politiki svojega voditelja Thomasa, ki je povedal javno besedo: štrajku železničarjev bi se moralo izogniti, ker bi ta štrajk obenem z rudarskim štrajkom pomenil propad Angleške. Toda množice razumejo to izdajalsko bojazen; one vedo, da se Thomas boji za propad kapitalistične Angleške, toda delavske množice se niti najmanj ne zmenijo za tako Anglijo. Množice temveč vedo, da se bo edino iz poraza in uničenja kapitalistične Anglije mogla roditi delavska sovjetska Anglija.

V Italiji se je socijalna kriza poostрила do vrhunca. Gibanja se udeležujejo tudi kmečke množice, ki si delijo kraljeva, cerkvena in državna posestva. Vsi meščanski časopisi kriče po vladi železne roke, po diktaturi, ker izven te in delavske diktature ne vidijo drugega izhoda iz velikega družabnega boja, ki je podminiral celo Italijo.

Tako se nahaja danes proletarijat Anglije in Italije v sodbonosnem boju. Svetovna revolucija koraka z orjaškimi koraki, dan konečnega zloma kapitalističnega je že prav blizu in proletarijat Jugoslavije mora imeti to pred očmi.

Mezdno gibanje rudarjev.

Ogromni dobički trboveljske premogokopne družbe.

Trdil sem, da je trboveljska premogokopna družba eno najrentabilnejših podjetij v Jugoslaviji in to splošno trditev potrjujejo sledeče številke, katerih absolutno pravilnost mora priznati tudi gospod Skubic. Radi pomanjkanja prostora navajam tu samo rudnik Zagorje, na razpolago so pa še podatki drugih rudnikov. Vem, da funkcionarjev deželne vlade ne interesirajo take številke, ki dokazujejo, da grabi družba mesec za mesecem milijonske dobičke, centralna vlada, konsumenti in delavstvo pa takim faktom nasproti gotovo ne bo ostalo indiferentno.

Kaj profitira trboveljska družba mesečno v Zagorju?

V avgustu t. l. se je produciralo v zagorskem rudniku 14.120 ton, produkcijski stroški kakor plače delavstvu, materialije, amortizacija itd. itd. so znašali 3.552.027,20 kron. Tona premoga stane družbo 251,56 kron. Prodajna cena tone premoga pa dosega never-

Zinovjeva govor v Halle.

Popoldanska seja.

Med viharim odobravanjem levih, ki so pozdravili z živijo klici komunistično internacionalo in pozdravljan od tribun, stopi sodrug Zinovjev na govorniško tribuno. Izvajal je približno sledeče:

Stopam ne brez globokega ganutja na to tribuno razredno zavednega nemškega proletarijata, pri katerem smo se mi tako mnogo naučili, da vam govorim po naročilu izvrševalnega odbora komunistične internacionale. Mi se bomo učili iz izkušenj vaše revolucije; mi nismo taki tepci, da bi vam kar tako ukazovali. Svoje pismo nismo sestavili samo mi, temveč tudi zastopniki drugih komunističnih strank in za podlogo so nam služile skušnje vseh drugih dežel. Mi poznamo svojo odgovornost.

Na današnjem strankinem kongresu

vidimo jasno ločitev in to je dokaz, da niso tukaj osebna nasprotstva, temveč dve osnovni tendenci, ki se internacionalno udelejevati, menjševizem in boljše vizem. Mi moramo vse, kar je slučajnega, izločiti in poskusiti tema odločujočima problemoma stopiti nasproti. Mi mislimo, da nasprotje med reformizmom in komunizmom še ni bilo dovolj razjašnjeno. Enotna fronta proletarijata je še nemogoča. Meščanstvo sedaj ni več tako močno, obdržati se more le še z golo silo. Rešujejo ga takozvani socijalisti. Vprašanje osvoboditve delavstva je vprašanje duševne orijentacije proletarijata.

Kje so tukaj difference? So osnovne razlike. Tako prvič vprašanje svetovne revolucije. Ne manjka zastoj v govorih desničarjev tista beseda »svetovna revolucija«, kajti desni voditelji zastopajo svojo politiko tako, mogoče nezavedno, kakor da je revolucija že minula. Zi-

novjev izvaja nato, da so dani ekonomski predpogoji za svetovno revolucijo in da je sedaj treba ustvariti duševne predpogoje za to. Ne pravi se pa s tem, kakor to radi trdijo desničarji, »Moskva zahteva revolucijo jutri.« Edina zahteva je sistematična propaganda in predpriprava za revolucijo. Ali pa je to napravil tisk N. S. S. N.? N. S. S. N. vedno izjavlja, da predpogoji za revolucijo še niso dani.

Glavna stvar ni vprašanje sile. Druge poti ni kakor pot revolucije. Pokažite nam drugo pot, šli bomo po njej najprej. Predpogoj za proletarsko revolucijo je predvsem komunistična stranka.

Meščanstvo se vzdržuje potom svojega duševnega vpliva na proletarijat. Predvsem pa potom strok. Internacionalne, ki je nadaljevanje 2. internacionalne, najlepši ostanek 2. internacionalne. (Tu pretrgajo govor hrumeči desničarji.) Zinovjev izvaja na to, kako

se vsepovsod probuja proletarska revolucija, v Italiji, Angliji, na Balkanu in povsod. Omenja »Councils of Action« v Angliji, kjer so bili celo menjševiki prisiljeni izvajati boljševiska gesla. Ravno zaradi tega je potrebno, da se ustanovi internacionala z eno taktiko, ki sloni na svetovni revoluciji. To vam manjka, to ni noben slučaj, to je ravno tako malo slučaj kakor večina tega strankinega kongresa. Ne pravi se kar tako: stališče napram diktaturi samo formulirati kakor v erfurtskem programu, temveč pravi se, da se izpelje dana oblika diktature v sovjetskem sistemu. To so tri osnovna vprašanja: stališče napram svetovni revoluciji kakor napram vprašanju demokracije in napram vprašanju diktature. Desnica je postavila v ospredje le vse organizatorično, toda Crispian je omenil tudi osnovne razlike. To je prvič

agrarno vprašanje, vzgled Madžarske in tudi položaj v

jetno višino 527'87 kron, pri toni premoga ima družba 276'29 kron dobička ali pri 14.120 tonah 3,989.220 kron.

Mesečna produkcija pri rudnikih trboveljske premogokopne družbe znaša povprečno 75.000 ton, kar odgovarja 20,700.000 kronam bruto dobička.

Od tega dobička je odšteti le stroške upravnega sveta na Dunaju, reprezentance v Ljubljani in davke, ki pa ne presegajo 2 milijona.

»Eksistenčni« minimum za težke delavce.

Na enketi, ki naj bi določila eksistenčni minimum za rudarja, je poročal zastopnik zdravstvenega odseka, da popolnoma zadostuje za dovoljno preživljanja rudarja mesečno:

- 4½ kg mesa
- 1½ „ masti
- 15 „ krušne moke
- 3 „ bele moke
- 30 „ krompirja
- 60 dkg sladkorja
- 4½ kg fižola

Navedena kvota in kakovost življenskih potrebščin pa vsebuje celo 273 kalorij več kakor zahteva fiziološka veda za težkega delavca.

Eksistenčni minimum za težkega delavca rudarja bi po citiranih potrebščinah znašal mesečno 329'40 kron.

Če bodo rudarji na 28 vinarsko ponudbo družbe in absurden eksistenčni minimum odgovorili z najostrejšimi sredstvi, bo za vse posledice nosila odgovornost družba in oni, ki ščitijo njene profite.

Kaj so social-demokratje nekoč rekli.

Karl Kautsky, duševni vodja socialdemokratov, je nekoč pisal popolnoma, kakor bi pisal komunist. Treba je brati samo sledeče iz njegove brošure, ki je izšla 1906 (Socialna revolucija):

Parlamentarizem.

Ne izginja pa samo meščanski liberalizem v ravnoistemi merilu, kakor raste socialdemokracija, istočasno tudi pada, kakor raste vpliv socialdemokracije v parlamentih, vpliv samih parlamentov.

Propadanje parlamentov ima različne vzroke. Kot najbistvenejše pa ne smemo smatrati na primer dejstva parlamentarne tehnike, ki bi se lahko odpravila potom spremembe poslovnega reda ali obsežja parlamentarne kompetence; najvažnejši vzroki so v značaju razredov, ki potom parlamentarizma vplivajo na vlado.

Reforma in socialna revolucija.

Osvojitev državne sile po do tedaj tlačenem razredu, torej politična revo-

Nemčiji. Če ima proletarijat oblast, je nujno, da se da kaj malim kmetom, da se pridobijo za sovjetsko oblast. Nato se ukvarja Zinovjev z vprašanjem narodnosti, zavrača laži o Enver paši in pravi, da je nujno podpirati osvobodilni boj tlačenih narodov vzhoda in se ne spodtikati nad tem, kajti kdor zametuje vlogo tega boja, je nasprotnik svetovne revolucije.

O vprašanju terorja opomni Zinovjev, da ni pravilno delati razliko med terorjem in silo, kajti teror je le poostrena oblika sile. Polemizira proti Ledebouru in opomni, kako tudi boljševiki v začetku ruske revolucije niso uporabljali terorja, kako so bili preveč dobrodušni in kako so bili sramotno ogoljufani. O terorju proti takomenuvanim socialistom dokazuje Zinovjev, kako so Černov in drugi socialrevolucionarji in menjševiki smotreno podpirali kontrarevolucijo. O vprašanju sovjotov pravi Zinovjev, da morajo

lucija, je bistveni znak socialne revolucije v ožjem smislu v nasprotju k socialni reformi. Kdor politično revolucijo načelno odklanja kot sredstvo socialnega prevrata in hoče ta preobrat omejiti na take odredbe, ki jih je treba dobiti od vladajočih razredov, ta je socialni reformator, kakor tudi naj je v nasprotju njegov družabni ideal obstoječi družabni obliki. Temu nasproti je revolucionar vsak, ki stremi za tem, da do sedaj zatirani razred vzame državno oblast. Ne izgublja nikakor tega značaja, če hoče to osvojitev pripraviti ali pospešiti potom socialnih reform, ki jih hoče izviti vladajočim razredom. Ne loči stremenja po socialnih reformah socialnega reformista od socialrevolucionarja, temveč izrazita omejitev na te reforme. Z druge strani pa postane samo ona politična revolucija socialna revolucija, če izhaja iz enega do sedaj družabno zatiranega razreda, ki je prisiljen dopolniti svojo politično emancipacijo s svojo socialno, ker je njegov dosedajni družabni položaj v nevzdržljivem nasprotju do svojega političnega gospodstva. Spor med vladajočimi razredi pa naj zavzame še tako nasilne oblike državljanske vojne, ni prav nobena socialna revolucija.

Ministerijalizem.

Ideja stopnjevalne osvojitve posameznih mest ministrstva po socialdemokraciji ni nič manj čudna, kakor bi bil čuden poskus razdeliti porodni akt v več, mesečno vrstečih se porodnih aktov, katerih bi vsak posebej dal posamezen organ iz stanja embrija in bi se končno sestavil celoten otrok in bi tega otroka pustili na materinem popkovem traku, dokler bi ne šodil in začel govoriti.

Diktatura proletarijata.

L. Kamenev. (Konec).

Teoretični komunizma po Karlu Marxu so že zdavnaj dokazali, da ne obstoji diktatura proletarijata v tem, da nadomesti proletarijat meščanstvo pri državni upravi. Diktatura proletarijata ima nalogo, da razbije celotni aparat državne meščanske uprave in ga nadomesti z drugim, na drugačnih podlagah slonečim aparatom, ki se opira na novo razmerje razredov.

Diktatura proletarijata paradira v programih socialističnih strank od sedemdesetih let devetnajstega stoletja. In vendar ni v vseh perijodah druge internacionale niti enkrat in v nobenem slučaju postala praktična naloga dneva in ni obrnila nase niti pozornosti praktikov, niti teoretikov de-

tudi žolti zaostali delavci biti zastopani tudi v vseh svetih, da se jih duhovno prepriča. Sovjeti so univerza za delavce in strankina naloga je, da jih vodi. O Dittmannovih napadih proti Rusiji opomni Zinovjev, da citira Dittmann popolnoma napačna dejstva. Zinovjev pravi: Mi ne zakrivamo, da je pri nas slabo, toda osemnajst vlad se je proti nam borilo tri leta ne glede na notranje kontrarevolucionarje. Lahko razumete, kakšne občutke so vzbudili Dittmannovi članki pri naših delavcih, pri nemških pa menda ni bilo mnogo drugače. Zinovjev prosi, da naj mu podarijo letak protiboljševiške lige o Dittmannovih govorih za moskovski revolucionarni muzej. K svojemu govoru, ki ga je citirala včeraj »Freiheit« pravi Zinovjev, tudi mi imamo »sezonske bolezni«. Ko smo osvojili oblast, se je veliko karijeristov vsililo k nam, toda to so le izginjajoča manjšina.

(Konec prihodnjic.)

lavskega gibanja; in šele ko so se v letih 1914—1918 skozi zastor demokracije, parlamentarizma in političnih svobod pokazale jasne črte meščanske diktature, je bila ideja diktature proletarijata realna sila iz tega vzroka, ker se je — kakor pravi Marx — polastila proletarijata.

V programu socialdemokratske delavske stranke Rusije z leta 1903, ki naj bi bil le natančnejša in izboljšana formulacija programov prej nastalih socialdemokratskih strank in ki je takrat — l. 1903 — združevala boljševike in menjševike, je ideja diktature proletarijata takole formulirana:

Neopustni pogoj socialne revolucije je diktatura proletarijata, t. j. prisvojitvi si tako politično oblast potom proletarijata, ki mu omogoča zdrobiti vsaki odpor izkoriščevalcev. Ta definicija je bila celotno sprejeta v program komunistične stranke Rusije.

Izdelovalci programa iz leta 1903 niso mogli že naprej videti realnih okoliščin, katere bi omogočile proletarijatu te ali one dežele, da si osvoji oblast. Gotovo tudi niso poskušali določiti, v koliko bo združena diktatura proletarijata z postavitvijo proletarske (rdeče) armade, s prakso terorja, z omejitvijo proletarskih svobod. Niso morali povdarjati teh menjajočih se, za različne dežele različnih elementov proletarske diktature in jih niso povdarjali, temveč povdarjali so le njene osnovne, neizpremenljive posebnosti za vsako deželo in vsako zgodovinsko situacijo, v kateri se polasti proletarijat oblasti.

Proletarijat se ne polasti kar tako oblasti: Ko si jo osvoji, ji da značaj, stopnjo energije, brezpogojnosti, neomejenosti, ki mu — kakor pravi program — »dovoljuje zadušiti vsak odpor izkoriščevalcev« — to je osnovna lastnost proletarske diktature.

Diktatura proletarijata je torej organizacija države in upravna oblika državnih zadev, ki v prehodni dobi od kapitalizma h komunizmu dovoljuje proletarijatu kot vladajočemu razredu zadušiti odpor izkoriščevalcev proti postavljanju socialistične zgradbe.

Jasno je torej, da je vprašanje nujnosti in neizogibnosti proletarske diktature za vsako kapitalistično deželo združeno z vprašanjem, da li je odpor izkoriščevalcev proti njihovi razlastitvi po socialistični ali — natančnejše — po k socializmu idoč družbi neizogiben. Tudi stopnja jakosti diktature, merilo in pogoji omejitve političnih svobod meščanstva, kakor tudi sploh političnih svobod, uporaba terorističnih metod itd., so neločljivo združeni s stopnjo, oblikami, trdovratnostjo in organiziranostjo odpora izkoriščevalcev.

Iz komunistične Slovenije.

Zagorje. Pri nas imamo kinematograf, kateri nam pa do te nedelje ni nudil skoro nobenega užitka. Vedno smo gledali mrtve slike na platnu, ne da bi jih slišali. Za to nedeljo nam je preskrbel naš vojvoda Melhior imenitno zabavo. Pokazal nam je umetnost, da slike na platnu govorijo. Točno ob dveh smo zasedli brezplačno vse sedeže in začela se je predstava. Prvi je nastopil Miha, ki je v poldrugournem predstavljanju hotel iz nas backe napraviti. Pri povedoval nam je vse lepe istorije o pokojni »social« birokraciji — pardon, demokraciji, ki je toliko časa (po njegovem) sedela v vlasti, dokler niso izstopili (brco dobili). Govoril je o čebuli, vinu in vseh drugih lepih rečeh, z eno besedo: hotel je sam sebe ponovno za

kino-junaka povzdigniti. Za njim se je oglašil njegov generalštabšef, ustanovitelj mesarske in gostilničarske stranke, un-teroficir Krofi, kateremu se je videlo, da nima tiste prakse kakor Miha, ker je že v začetku govora moral prenehati, drugače bi mu rekruti kopita namazali. Nato vstane frajtar Ule, pa komandira vse v konsum: tam se ustanavlja Svoboda. In res, šli so eden za drugim, cel bataljon — 18 mož. In s tem je predstave konec.

Ob pol štirih otvori zborovanje v imenu komunistične stranke s. Mlakar, ki je bil izvoljen enoglasno za predsednika, in poda sođr. Bartuloviču besedo. Burno pozdravljen, povzame besedo s. Bartulovič, ki v dvehurnem govoru nadaljuje Mihatov govor in ga do popolne nagote razkrije. Vse trditve degradiranega generala je ovrigel z lahkoto in dokazal, da je Miha z današnjim shodom hotel delati med rudarji samo zgago. Prepričan sem, sodrugi, je nadaljeval, da se tem temnim elementom ne bo nikoli posrečilo zanesti med rudarje sovraštvo. Posebno danes, ko rudarji stojijo pred bojem za svoj življenjski obstoj, je zločinstvo med nje zanašati hudobna naltolcevenja, kakor je hotel Miha. Nato je razložil nevarnost, pred katero se nahaja proletarijat Jugoslavije, ko razni neizvoljeni lopovi v Belgradu skušajo uvajati zakone o redu in delu. Proletarijat Jugoslavije je marsikaj mirno prenašal in bo vedel proti vsaki nameri te razbojniške klike pravočasno nastopiti, tako, da bodo enkrat za vselej zgubili veselje kovati kakršnekoli zakone proti delavstvu. (Burno odobravanje.)

S pozivom, da naj se trdno organizirajo in širijo našo idejo med najširše plasti kmečkega ljudstva, je končal svoj govor med vihnim odobravanjem zbrane množice.

Nato so govorili še sodrugi Mlakar in zastopnik nar. soc. strok. organizacije rudarjev Trebušček, ki so razkrili mastne in nepoštenne profite trboveljske družbe, ki si zida palače iz delavskih žuljev.

Po zaključnem govoru s. Bartuloviča se je sijajno uspeli shod ob navdušenju zaključil.

S tem je ponovno dokazano, da je Mihatova »gloria« v Zagorju otemnela in se nikdar več ne bode zasvetila.

Nova vas na Blokah. Dne 17. t. m. je bil tu dobro obiskan shod komunistične stranke, na katerem je poročal sodrug Marcel Žorga. Vsa protagitacija in trganje lepakov od strani tamošnjega fajmojštra ni moglo preprečiti obile udeležbe. Kmečko ljudstvo se že zaveda in ve, da bode oddalo pri volitvah svoje glasove za komunistično stranko.

Lož. Dne 17. t. m. smo imeli volilni shod komunistične stranke. Udeležba je bila ogromna, tudi ženà je bilo precejšnje število. Govornik je razločno in jedernato dokazal delovanje vseh meščanskih strank in socialpatriotizma, razvil program komunistične stranke, na kar so zadoneli klici: Živela III. Internacionala! Ustanovila se je politična organizacija in postavili volilni odbori. Na Notranjskem se svita.

Lož. Z združenimi močmi in s samozvestjo smo podpisani sklenili ustanoviti organizacijo v Ložu na podlagi Komunistične Stranke Jugoslavije. S tem pozdravljamo proletarijat celega sveta. Naj živi Sovjetska Rusija! Živela Tretja Internacionala! Živela mogočna in velika Komunistična Stranka Jugoslavije!

Lož, dne 18. X. 1920.

Ule Jožef, predsednik; Turk Anton, tajnik; Kočevnik Viktor, blagajnik. Telič Rafael, Lavrič Valentin, Bravc Žan in Zabukovec Anton, odborniki

Kresnice. Dne 24. t. m. se je vršil zelo dobro obiskan shod komunistične stranke, poročal je sodrug Marcel Žorga. Z zanimanjem so sledili izvajanjem govornika ter odobraval program komunistične stranke. Izvolil se je volilni odbor ter izvršile vse potrebne predpriprave za volitve.

Snožete. Dne 24. t. m. je bil tu zelo dobro obiskan shod kom. stranke. Poročal je sodrug Marcel Žorga; njegovim izvajanjem je sledilo odobravanje. Kmečko ljudstvo trumoma prihaja v komunistične vrste. **Hajd naprej do zmage!**

Na Viču so v nedeljo prišli številni udeleženci na volilni shod Komunistične Stranke, ki ga je otvoril sodr. Vrbec in na katerem je v dvehurnem govoru razpravljaj sodrug Fabjančič o geslih, pod katerimi gremo komunisti v volilni boj. Zlasti je naglašal potrebo, da se ves delavski, kmečki in inteligenčni proletarijat združi enotno pod rdečo zastavo Komunistične Internacionalne, ker rešiti se morejo kapitalističnega jarma le v skupnem nastopu. Navzoči so z navdušenjem odobraval stališče svoje revolucionarne stranke v volilnem boju.

Hrastnik obč. Trojane. Navzlic temu, da je g. župnik strgal lepake, se je shod vršil. Zbranim kmetom je s. Bartulović pojasnil politični položaj, ki je nastal po svetovni vojni. Orisal je težkoče kmeta in delavca v današnjem družabnem redu, ki mu onemogočuje življenjski obstoj. Ko je v pravi luči pokazal vse kapitalistične stranke, je razlagal komunistični program, in ga primerjal vsem programom drugih strank. Zbrani kmetje so z navdušenjem odobraval izvajanje s. Bartuloviča, posebno pa ko so spoznali pravičnost komunističnega programa. Po končanem govoru s. Bartuloviča se je takoj izvolil odbor, ki bode imel nalogo širiti našo propagando med vse sosednje občine. Nas iskreno veseli, ko vidimo, da so danes kmetje skoro povsod spoznali potrebo združitve z delavci, ki jim bo prinesla končno zmago in osvoboditev izpod kapitalističnega jarma. G. župniku pa, ki nima niti toliko izobrazbe kakor najrevnejši kajzar, svetujemo, da drugič pride na naš shod in tam pove, kar mu je na duši; odvadi pa naj se trgati lepake, da se mu ne primejo prsti.

Zgornja Jablanca. Dne 24. okt. se je pri nas vršil shod, ki je bil jako dobro obiskan. Udeležilo se ga je okoli 200 kmetov. Navzoče so bile tudi ženske, ko je sodrug Zabrezovnik razlagal stališče Komunistične Stranke. Klerikalec Ablauf je hotel s hujšakškim govorom shod razbiti, pa so zavedni komunisti napravili, da se je moral odstraniti iz lokala. Pa še zunaj se je predzrnil tuliti skozi okno nad zavedne kmete — komuniste. Shod je imel prav dober uspeh.

V Kotredežu pri Zagorju je bil shod dne 17. oktobra. Udeležilo se ga je okrog 200 kmetov, ki so z zanimanjem poslušali govor sodruga Zabrezovnika o komunizmu.

Iz Sp. Idrije. Radovednost nas sili, kako se imate delavci v Jugoslaviji. Kar se tiče prehrane, nam je znano, da se ne boste preobjedli. Radovednejši smo glede organizatoričnega dela. Pri nas v Idriji in Sp. Idriji smo do malega organizirani vsi rudarji tako politično kakor tudi strokovno. Kličemo vam: trpini v Jugoslaviji, naprej! Ne odnehajte od naše svete delavske stvari. Na diskusijskem večeru v Sp. Idriji dne 22. X. se je nabralo za volilni sklad 35 lir po sodrugu Makucu.

Domače in razno.

Narodni socialisti in volitve. Narodni socialisti so te dni ponujali po Ljubljani neki letak z napisom »Naš oklic«. To je njihov volilni manifest. Ta oklic popolnoma potrjuje besede dr. Žerjava, da oni niso nobeni socialisti, temveč navadni demokratje, ki so si ustvarili svojo lastno stranko le iz malkotentstva. Polni so demokratičnih in napolsocialističnih besed, obljublja veliko, izpeljati pa ne bodo mogli ničesar, tudi če bi hoteli. Kaj namreč pomaga biti za: zmago pravice, politično in socialno enakopravnost, proti diktaturi velekapitala, izrastkom militarizma, vojaški diktaturi itd., če pa odklanjajoš pota in metode, ki edino vodijo k zmagi zatiranih slojev: razredni boj, proletarsko socialno revolucijo, diktaturo proletarijata, proletarsko internacionalo? Zato pa je jasno, da narodni socialisti, ki hujskajo na vojne in odklanjajo komunizem, niso nič drugega kot hlapci kapitalizma, najeti za to, da z napolsocialističnimi frazami slepi zlasti inteligenčni proletarijat in ga odvajajo od ročnega delavstva. Njihova kakor tudi naloga socialdemokratov je razbijati vrste delavnega ljudstva v dobrobit kapitalizma. Vse drugo je — fraza.

Kako svobodna Jugoslavija sprejema svoje sinove. V poslednjem času se vrača večje število bivših ruskih ujetnikov iz delavsko-kmečke sovjetske Rusije, kjer so živeli svobodno. Ob povratku so se iskricali v Stetin na Nemškem. Tam so jih pozdravljale plapolajoče zastave, ljudske množice in obsipali so jih s cvetjem in darili. Prestopili so meje naše države — in peljali so jih v kasarne in zastražili so jih kot zločince. »Domovina, Ti si kakor zdravje!« je vzkliknil Cankarjev delavec, ki se je vrnil iz Amerike in je umrl.

Z električne cestne železnice. Kaj pa je s sprevodnikom Palma? Tako je občinstvo splošno začelo povpraševati. Zato podajamo pojasnilo. Sprevodnik Palma je žrtev g. ing. Toman in vsegamogočnega revizorja Oswalda. Ta dva človekoljubna moža ga preganjata kakor kakšnega hudodelca. Kaj pa je naredil pravzaprav? Nič drugega kot to, da se je upal izreči besede, katere drugi skrivno šepetajo. Upal si je obsoditi Oswaldove nepravilnosti. In zaradi tega je bil en mesec dni izven službe in se ga je tudi hotelo odpustiti, kar se pa ni posrečilo gospodom, ker se je moral ing. Toman vseeno udati, čeravno nerad. Biti en mesec brez zaslužka, to niso malenkosti, kdor ima še ženo in tri otroke. Take šikane si menda dovoljuje samo naš slavni ing. Toman in je dopustno menda samo pri tramvaju. Zato bi bilo zelo potrebno, da bi obrtno nadzorništvo poseglo v to stvar in naredilo konec tej nizkotni zadevi, če ne, se utegne tudi z nami zgoditi slučaj Palma. Revizorja Oswalda pa naj se pošlje tja, kamor spada, kajti to pa vseeno ne gre, da bi avstrijski podanik vihtel svoj bič po domačinih. Tudi drugih grehov ima dovolj. Ali, kakor kaže, zanj ni kazni. Vemo, g. ing. Toman, da ste zaslišali njegovega sorojaka Schiefflina. Vemo tudi, da ni hotel izpovedati tistega, kar je vedel. Je pa še nas dosti, ki vemo tisto, o čemur on molči, in tudi še več. Tudi smo pripravljeni to dokazati.

Pravicoljub.

Železničarska stavka pred sodnijo. Pred več kot mesec dni so bili pozvani državni železničarji pred vojaško sodišče, kar je imelo za posledico nebroj odpustitev osebja iz železniške službe. Sedaj citirajo še južne želez-

ničarje isto tako pred vojaško sodnijo vzlic amnestiji, katera je bila izdana v imenu njegovega veličanstva Kralja Petra in Regenta Aleksandra. V smislu amnestije so bile vse politične kazni odpuščene in železničarska stavka je bila vendar proglašena od naših puhloglavih meščanskih krogov in tako zvanih aristokratskin banditov kot politična. Torej v smislu amnestije so železničarji prosti vsakega zasledovanja in kazni, toda ako boš mislil, da je tudi temu tako, se temeljito motiš. Če upošteva amnestijo sodnijska oblast, je pa ne upoštevajo železniška ravnateljstva ne državne ne južne železnice. Ti gospodje hočejo še nekaj več gorja nagromaditi svojim uslužbencem. To vsem dokazuje dejstvo, da je vsakemu železničarju rečeno: vaš načelnik vas je naznanil (kar mi jugoslovanski železničarji dvomimo, mora biti nekdo drugi, ki se skriva za njegovim hrbtom), da se niste odzvali vpoklicu na orožne vaje. Kako se boste zagovarjali itd. Torej železničarji bi morali ubogati ljudi, kateri nimajo in ne morejo imeti nikake pravice mobilizirati. Ali je bil gospod ravnatelj Vrečko v železničarski stavki vojni minister ali je g. major Deisinger? Smešno. Ko bi bili mobilizacija ukazana od merodajne strani za vaje z orožjem, bi se bili železničarji odzvali polnoštevilno. Ker je bila pa mobilizacija napovedana od neodgovornih ljudi in na nezakonit način, se niso odzvali. Za gospode pri železniških ravnateljstvih ne velja ukaz kralja in regenta, za železničarje bi pa morala veljati vsaka nezakonitost. Bo pač treba na znanje vzeti K. n.

Provokacija. V pregovorniku Kočevje se nahaja inž. g. Stock, ki je po naročnosti Nemec. Ta gospod je nemški šovinist in ima kot tak svoje namere, katere mu ne dajo miru. Ker mu leži kot šovinistu v duši, da širi svoje šovinistično seme, izrablja svojo službeno moč za svoje namene. Ta agent nemštva je dosedaj odpustil že nad tristo naših sodrugov — Slovencev. Vsako malenkost pri naših sodrugih izrablja, da izvaja svoj nacionalistični terorizem, ne glede na posledice — zmanjševanje produkcije. V Kočevju je opuščen mnogo lepih mest, kjer bi se lahko uspešno produktivno delalo, ker je bilo $\frac{1}{3}$ delavstva vsled krivičnega postopanja inž. Stocka odpuščen. Jasno je, da hoče kot zagrizen Nemec uničiti produktivnost rudnika. Dandanes, ko se vprizarjajo gonje proti nemškim sirotam, se šopiri gospod Stock nemoteno in uganja svoj nemško nacionalni terorizem. Nam se zdi, da ima gospod Stock mogočne zaščitnike pri funkcijonarjih oblasti. Ker se odpuščajo dolgoletni delavci Slovenci iz nacionalno-političnega sovraštva, ker se ne prestane s provokacijo, zahtevamo od vlade, da v interesu reda in miru takoj nažene tega šovinista. Če bodo merodajne oblasti ignorirale to našo zahtevo, bomo prisiljeni, da si sami odpomoremo, da se z lastnimi silami branimo. Za posledice bodo odgovorni pa oni, ki take provokacije dopuščajo.

Tržič. Poročamo vam, da so se v tukajšnji predilnici vršila mezdna pogajanja 22. t. m. Od centrale oblačilnih delavcev iz Ljubljane je bil pri pogajanjih neki g. Mihevc, ki pa ni zastopal delavcev, ampak se je iz njegovih besed posnelo, da zastopa tovarnarja. 80% se je zahtevalo, 25% pa doseglo. 20% je tovarnar sam ponudil in po eno in pol urnem pogajanju smo dosegli 25%. Tudi soc. patrijot Bedina je bil pri pogajanjih navzoč. Ob dveh popoldne sta prišla omenjena gospoda socialpatrijota v pisarno, ob pol 4. uri so bili poklicani

zupniki. Izvrstno so bile dobre egiptovske cigarete, katere so kadili gospod tovarnar in »delavska« zastopnika Mihevc in Bedina. Kaj so sklepali v tej eni in pol uri, ne vemo.

Ob pol 6. uri so bila pogajanja končana, na kar se je vršil shod v »Delavskem Domu«. G. Mihevc je otvoril shod, na katerem je prebral pogodbo. Takoj, ko je končal, se je oglasil sodr. Kastelc ter opomnil g. Mihevca, da se je veliko premalo doseglo in potem še bolj na globoko razmotrival celo zadevo. Ker g. socialpatrijotom njegova izvajanja niso bila po volji, je nekdo zaklical: »Vrzite ga ven!« To je znak, kako se postopa s strani socialpatrijotov z delavstvom. Zatorej vsi v Komunistično Stranko Jugoslavije, ki je edino zastopnica delavcev.

Stavbinsko delavstvo Jugoslavije se je dne 24—25 t. m. ujediniilo na centralistični podlagi. Obširnejše poročilo priobčimo prihodnjič.

Iz sovjetske Rusije.

Akcija za rdečo armado.

Moskva, 22. X. Pomožni teden za rdečo armado, ki se je proglasil nad celo Rusijo, je izzval nebiverno navdušenje in je prinesel sijajne rezultate. Naj zadostuje samo ugotovitev, da so morali mobilizirati za zbiranje darov v Moskvi in Petrogradu med tednom 10% članov komunistične stranke, to je 45.000 komunistov. Pomožni teden za fronto je bil sijajni dokaz za revolucionarno razpoloženje sovjetske Rusije. Jasno je dokazal, da so vsi Rusi pripravljeni, žrtvovati poslednje za obrambo nedotakljivosti proletarskih držav.

Moskva, 22. X. Ob priliki proslave obletnice oktobrske revolucije bodo vsi otroci v sovjetski Rusiji brez ozira na socialni položaj njihovih staršev dobili tople obleke.

Moskva, 22. X. Da se izključi vsaka privatna trgovina v celi sovjetski Rusiji, so se odprle komunistične delavnice za popraviljanje pohištva in drugih najpotrebnejših artiklov.

Politični položaj sovjetske Rusije.

Moskva, 22. X. »Izvestja« izvajajo, da se ne more niti ruinirana Poljska niti ogrožena Anglija več bojevati proti sovjetski Rusiji. Kontrarevolucijo podpira samo še »miroljubna« Francija. Od vzhoda, juga in severa ogroža Francijo rdeča nevarnost. Ker so zapadnoevropske velesile brez moči v boju s sovjetsko Rusijo, more ruski proletarijat računati na blagodejni odpočitek. Dnevni red ruske revolucije je danes: Izkoristiti vojni odmor za končnoveljavno zmago nad Vranglom, ki je zadnje ognjišče kontrarevolucije, in za mirno obnovo sovjetskih republik.

Rusko zastopstvo v Varšavi.

Krakov, 22. X. Kakor poročajo vesti iz Varšave se namerava sovjetska vlada obrniti do poljske vlade s predlogi za ustanovitev poslaništva na Poljskem. Kot kandidat za to poslaniško mesto se imenuje Joffe.

Moskva, 22. X. Predsedstvo vseruskega osrednjega izvrševalnega odbora je sklicalo izvrševalni odbor za 23. okt. zaradi ratifikacije mirovnih ugovorov s Poljsko in Finsko.

Volitve v konstituantu.

Osrednja volilna pisarna KSJ. Ljubljana, Krekov trg 10. I.

posluje dnevno razen nedelje predpoldne od 9—12 in pop. od 3—6 ure. V njej dobe sodrugi informacije in navodila za volilni boj.